

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-624/21-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 19 UsI-506/19-5 od 28. listopada 2020., na sjednici vijeća održanoj 18. veljače 2021.

presudio je

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 19 UsI-506/19-5 od 28. listopada 2020.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 19 UsI-506/19-5 od 28. listopada 2020. odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-08/19-02/207, urbroj: 376-04-19-5 od 30. rujna 2019.

Navedenim rješenjem tuženika odbačen je kao nedopušten zahtjev za rješavanje spora korisnika s davateljem poštanskih usluga HP – Hrvatska pošta d.d., Zagreb, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljanja ugovorene usluge uručnja pošiljke broj:

Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj sukladno odredbi članka 66., 69. i 70. Zakona o upravnim sporovima, budući da je pobijana presuda donesena uz bitnu povredu pravila upravnog postupka i uz pogrešnu primjenu materijalnog prava. Smatra da je pobijana presuda nejasna, kontradiktorna i proturječna sama sebi. Ističe da je prvostupanjski upravni sud umjesto da usvoji tužbeni zahtjev, jer je rješenje tuženika očito nezakonito, sud u obrazloženju presude utvrđuje da time što je tuženik odbacio zahtjev tužitelja umjesto da ga je odbio nije povrijeđen zakon na njegovu štetu u ovoj pravnoj stvari. Međutim, ni prema kojem članku ni stavku Zakona o upravnim sporovima sud nema pravo utvrđivati da li bi prava tužitelja ili zakon bili povrijeđeni u slučaju donošenja drugačije odluke tuženika, nego takvu privilegiju ima isključivo Visoki upravni sud Republike Hrvatske kao drugostupanjski sud, i to isključivo u odnosu na odluku prvostupanjskog suda, a ne tuženika, sukladno članku 74. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima. Zato smatra da upravni sud nije naveo prema kojoj odredbi Zakona o upravnim sporovima odbija njegov zahtjev kao neosnovan, nego je samo u zadnjoj rečenici pobijane presude naveo da je „obzirom na navedeno sud odbio zahtjev tužitelja kao neosnovan i riješio kao u izreci“. Nadalje, u nebitnom dijelu odlučivanja o ovoj pravnoj stvari sud je jednu te istu činjenicu uzeo u razmatranje, a u bitnom, odlučnom

dijelu je potpuno ignorirao i zanemario. Radi se o uputi o pravnom lijeku Povjerenstva za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti, prema kojoj je podnio zahtjev za rješavanje spora tuženika, koji ga je onda odbacio kao nedopuštan. U obrazloženju pobijane presude sud je prilikom obrazlaganja tuženikovog pogrešnog postupanja kada je isti odbacio zahtjev za rješavanje spora kao nedopušten utvrdio kako je samo postupio prema gore navedenoj uputi Povjerenstva. Međutim, u obrazloženju pobijane presude sud je utvrdio kako je odgovorom Povjerenstva determiniran predmet spora između korisnika usluge i davatelja usluge u ovoj pravnoj stvari na pitanje pravovremenosti pritužbe i kako je tuženik ispravno u obrazloženju svog rješenja utvrdio da je njegova pritužba uistinu nepravodobno podnesena, ali je propustio utvrditi kako je istim tim determiniranim odgovorom Povjerenstva upućen na podnošenje zahtjeva tuženiku za rješavanje spora, što je i učinio 29. srpnja 2019., pa zbog toga ne bi smio snositi negativne pravne posljedice, jer bi to značilo kršenje članak 111. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku. Stoga, smatra da je očito prekršen zakon na njegovu štetu te traži poništenje pobijane presude.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17. - dalje: ZUS), u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski upravni sud uvidom u spis predmeta utvrdio kako je prigovor tužitelja zbog neobavljene poštanske usluge u cijelosti, odnosno dostave preporučene pošiljke odbijen kao neosnovan s obrazloženjem da se radilo o običnoj preporučenoj pošiljci za koju nije obvezna druga dostava, već se ista ukoliko je primatelj ne podigne u poštanskom uredu, nakon isteka roka od pet dana vraća pošiljatelju. Nadalje je utvrđeno da se tužitelj 4. lipnja 2019. obratio Povjerenstvu za pritužbe pri HP-Hrvatskoj pošti d.d., koje je u zakonskom roku odgovorom, broj: DP-07-021576/19 od 28. lipnja 2019. pritužbu tužitelja odbacilo kao nepravovremenu, budući da je ista podnesena izvan roka od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora službe za korisnike Hrvatske pošte. Nakon toga je tužitelj, postupajući po uputi, podnio zahtjev Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti u roku od 30 dana od primitka odgovora sa zahtjevom za rješavanje spora, koji je zahtjev predmetnim pobijanim rješenjem odbačen kao nedopušten, ocjenjujući da je korisnik podnio predmetnu pritužbu nepravovremeno, odnosno izvan zakonom propisanog roka određenog odredbom članka 54. stavka 5. Zakona o poštanskim uslugama te sukladno odredbama toga Zakona i članka 41. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09., dalje: ZUP) na temelju utvrđenog činjeničnog stanja zaključuje da ne može odlučivati o osnovanosti predmetnog zahtjeva korisnika, jer ne postoje zakonske pretpostavke za vođenje postupka.

Odredbom članak 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“, broj 144/12., 153/13. i 78/15., dalje: ZPU) propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenje roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio usluge ili je nije obavio u cijelosti, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema stavku 2. istog članka Zakona propisano je da u slučaju oštećenja ili umanjenja sadržaja poštanske pošiljke primatelj ili druga ovlaštena osoba mora podnijeti prigovor odmah pri uručanju poštanske pošiljke.

Prema stavku 4. istog članka Zakona propisano je da je davatelj poštanskih usluga obvezan dostaviti pisani odgovor korisniku poštanskih usluga o utemeljenosti podnesenog prigovora u roku od najviše 30 dana od dana zaprimanja prigovora u unutarnjem prometu, odnosno u roku od najviše 60 dana od dana zaprimanja prigovora u međunarodnom prometu.

Prema stavku 5. istog članka Zakona propisano je da na pisani prigovor davatelja poštanskih usluga korisnik poštanskih usluga ima pravo podnijeti pritužbu (reklamaciju) Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri davatelju poštanskih usluga u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora. Povjerenstvo za pritužbe potrošača davatelja poštanskih usluga obvezno je dostaviti pisani odgovor korisniku poštanskih usluga u roku od 30 dana od dana zaprimanja njegove pritužbe.

Članak 55. ZPU-a sadrži odredbe o rješavanju sporova između korisnika i davatelja poštanskih usluga, pa je tako stavkom 1. istog članka propisano da u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. tog Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora Povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. toga Zakona.

Prema ocjeni ovoga suda, pravilno prvostupanjski upravni sud smatra da tuženik nije imao osnove odbaciti zahtjev tužitelja s obrazloženjem da ne može odlučivati o osnovanosti predmetnog zahtjeva korisnika, jer ne postoje zakonske pretpostavke za vođenje postupka temeljem odredbe članka 41. stavka 2. ZUP-a. Naime, u okviru rješavanja nastalog spora između korisnika i davatelja usluge u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ZPU-a, nakon što je pravilno ocijenio da korisnik nije pritužbu podnio pravovremeno sukladno odredbi članak 54. stavka 5. ZPU-a, tužiteljev zahtjev za rješavanje spora tuženik nije mogao odbaciti kao nedopušten iz razloga zbog kojih se pozvao u pobijanom rješenju, već ga je pravilno trebao odbiti kao neosnovan. No, pravilno je stajalište prvostupanjskog upravnog suda da u situaciji kada je nedvojbeno da je tužitelj odluku službe za korisnike povodom svog prigovora zaprimio 4. ožujka 2019., a da je pritužbu Povjerenstvu uputio elektronskim putem 4. lipnja 2019., dakle izvan zakonom propisanog roka određenog odredbom članka 54. stavka 5. ZPU-a, time što je zahtjev odbačen, a ne odbijen, nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, odnosno suprotno žalbenim navodima time tužitelj ne snosi nikakve negativne posljedice.

Stoga proizlazi da je prvostupanjski upravni sud na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno protumačio i primijenio materijalno pravo bez povrede pravila sudskog postupka, te osnovano postupio kada je odbio tužbeni zahtjev.

Zato je valjalo temelje odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

U Zagrebu, 18. veljače 2021.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

